

Amigos e amigas, autoridades e membros das institucións do noso país.

Coa nosa ledicia pola vosa presenza, dámosvos a benvida a esta Cea das Letras que, este ano, neste novo formato, entregará aos escritores e escritoras galegas o recoñecemento dos seus compañeiros e compañeiras na escrita, e en compartir o proxecto de futuro para o noso país.

Os xéneros premiados correspóndense, grosso modo, coas seccións da Asociación que camiñarán, en concreto a de teatro, a ser seccións con funcionamento autónomo, e que será constituída antes do verán.

Dinos André Bretón que "*a obra de arte só ten valor cando treme de reflexos de futuro*". Vennos dicir que o calendario dos días do escritor non conta o tempo como os reloxos, na súa estática e fría e impertubábel linearidade, senón que conta os días e os seus fragmentos, solares, coa luz e a sombra das súas tépedas palabras.

O escritor e a escritora galega están no camiño da construción e da comprensión do transcorrer da historia como un labor no día a día, cuxos latexos queren se facer perceptíbeis no presente e no futuro.

Nestes días pasados recibiu o premio internacional da nosa asociación o escritor palestino Mahmoud Darwich, que por problemas de calendario non nos puido acompañar nesta Cea das Letras.

Ofrecémoslle tamén, o premio, que o será de xeito excepcional, de poeta galego universal, como forma de abrazo fraterno.

Aínda coas súas palabras a resoar nas pedras desta cidade deixounos dito que, ao mesmo tempo o poeta ten que asumir as súas responsabilidades públicas na construción da sociedade á que pertence.

Tentamos de soportar con azas de bolboreta o peso da nosa historia, a que atravesa a imaxe do humano e diario acontecer e que ten sempre a ameaza de desaparecer en cada anaco de presente ensimesmado.

O escritor e a escritora galega queren ser partícipes deste momento histórico ilusionante e esperanzado de mudanza que está a vivir a nosa nación, en se dotar de instrumentos de construción do propio futuro no cultural, no social e no político.

A literatura ten a consciencia de poder facer saltar o *contínuum* da historia coa súa acción. A nosa escrita, coas súas leves palabras, gustaríamos que axudara a traer un calendario novo.

Que estes días nos que construímos este calendario cumpran o oficio de acelerador histórico do tempo, do que nos debe a Historia que nos negaron.

Non podemos renunciar ao concepto dun presente novo que non é transición que se nega a deterse no tempo.

A terra é a lingua

E quen antes dá conta da súa terra ao escribir dela é quen antes se pode declarar merecente dela, díxonos Darwich nun verso que xa ten sido escrito por Manuel María ou Avilés de Taramancos ou Uxío Novoneyra.

asociación de escritores en lingua galega

Que esta verdade emerxa sempre perfecta como a laxe acabada de labrar polas augas claras do río nunha súa soidade creadora como a do escritor.

Esta verdade sempre viva que atopamos unha e outra volta, tal e como a descubrimos a xurdir en nós, pola nosa experiencia persoal e nos acontecementos que compartimos no exercicio colectivo da nosa identidade.

Cesáreo Sánchez Iglesias, Presidente da Asociación de Escritores en Lingua Galega